

Mészáros György Budapesten született, karmesteri tanulmányait Bécsben végezte, művészi pályája pedig elsősorban Németországban és Ausztriában bontakozott ki. Munkásságát egyszerre határozza meg a magyar zenei kultúra és a közép-európai karmesteri hagyomány – amelyben az elemző mélység, a szenvedélyes temperamentum és a hangzásformálás kifinomult érzéke egymást erősítik. Zenei útja korán kezdődött – hatévesen kezdett zongorázni. Később meghatározó élményt jelentettek számára Jurij Szimonov és Gianluigi Gelmetti mesterkurzusai, melyek során közvetlen kapcsolatba került az orosz és olasz karmesteri hagyományokkal. Karmesteri pályája a német nyelvterület színházainak meghatározó állomásain keresztül vezetett, és olyan vezető pozíciókba torkollott, amelyekben teljes zenei felelősséget viselt, többek között főzeneigazgatóként is. Állandó pozíciói mellett Mészáros keresett vendégkarmester is – világos zenei elképzeléseiért, intenzív próbafolyamataiért és azért, ahogyan zenekarokat csúcsteljesítményre inspirál. A fiatal zenészekkel való munka számára szintén élő és aktív művészi tér – közvetlen, inspiráló és különösen őszinte. A düsseldorfi Tonhalle ifjúsági szimfonikus zenekarának vezetője, valamint tanár a detmoldi Zeneművészeti Főiskolán. Ez a pedagógiai dimenzió nem mellékvágány, hanem saját művészi identitásának része: a klasszikus zenével megérinteni, nevelni – és lelkesíteni. Hangokból zenét formálni – ez az ars poeticája. Világos formálási érzékeléssel, intenzitással és kifejezőerővel hoz létre feszültséggel és mélységgel teli zenei tereket – valódi hangépítésként. Nagyon közel áll hozzá a bécsi klasszika világa – különösen Mozart operái, amelyek stilisztikai finomságát és belső feszültségét saját betanításain keresztül, nagy tapasztalattal és formaérzékenyen jeleníti meg.

Következik

MÁRCIUS 24.

kedd 19.30 h
FRICSAY/5

Made in England

szólista: Ayimó Ferenc – tuba
vezényel: Gyüdi Sándor

MÁRCIUS 28.

szombat 9.30 és 11 h
CSOKIMATINÉ/3

Debussy meseképei

karmester és műsorvezető:
Dubóczky Gerőly

ÁPRILIS 21.

kedd 19.30 h
VASZY/6

Obermann völgyében

szólista: Fejérvári Zoltán – zongora
vezényel: Dubóczky Gerőly

ÁPRILIS 25.

szombat 9.30 és 11 h
SZOMBATI MATINÉKONCERTEK/3

„A sors kopog...”

karmester és műsorvezető: Pál Tamás

ÁPRILIS 28.

kedd 19.30 h
ESTERHÁZY/3

Az esterházy hercegek karnagyai

szólista: Benczmann János – fagott
vezényel: Dubóczky Gerőly

Koncertjeinkre jegyek válthatók online a jegymester.hu oldalon, személyesen a Filharmónia szegedi jegyirodájában (Klaúzái tér 7, az iroda nyitvatartásáról kérjük tájékozódni a Filharmónia honlapján!), vagy koncert előtt egy órával a helyszínen.

Keressék műsorfüzetünket a 2025/2026-os évad bérletes koncertajánlatával a Filharmónia szegedi jegyirodájában vagy a Korzó Zenaházban!

Kövessen minket
a facebookon is!

SZEGEDI
SZIMFONIKUS
ZENEKAR

SZEGEDI SZIMFONIKUS ZENEKAR

H-6720 Szeged, Széchenyi tér 9.

Tél./Fax: 62/420-256, 426-102 és 20/250-2624

Web: www.symph-szeged.hu

E-mail: orch@symp-szeged.hu

Igazgató: Gyüdi Sándor

FILHARMÓNIA MAGYARORSZÁG

– SZEGEDI IRODA

H-6720 Szeged, Klaúzái tér 7.

Telefon: 62/425-260, 30/913-0307

Nemzeti
Kulturális
Alap

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

NOVOTEL
HOTELS & RESORTS
NOVOTEL SZEGED

PLUS GRATIS

Formabontók

SZEGEDI
SZIMFONIKUS
ZENEKAR

Találkozunk a zenében!
2025/26

2026. MÁRCIUS 3.

kedd 19.30 h, Szegedi Nemzeti Színház
VASZY-BÉRLET/5

Formabontók

- **L. van Beethoven:**
Prométheusz teremtményei,
Op. 43 – Nyitány
- **R. Schumann:**
d-moll hegedűverseny, WoO 23
- **J. Sibelius:**
V., Esz-dúr szimfónia, Op. 82

szólista: **Kelemen Barnabás** – hegedű

vezényel: **Mészáros György**

Műsorunk a bécsi klasszika, a német romantika és az északi szimfonizmus három meghatározó mérföld-követ öleli fel. A művek közös tartalma az alkotói küzdelem és a természet feletti hatalmak megjelenítése, a görög mitológia, a szellemvilág, illetve a természet misztikuma iránti fogékonyság.

Ludwig van Beethoven: Prométheusz teremtményei, Op. 43 – Nyitány

Beethoven (1770–1827) 1801-ben bemutatott balettzenéje, a **Prométheusz teremtményei** (Die Geschöpfe des Prometheus) a szerző egyetlen egész estés táncjátéka. A Salvatore Viganò koreográfus felkérésére írt darab témája a görög mitológia hőse, aki az emberek számára ellopta a tüzet az istenektől, és ezért örök szenvedéssel kell bünhődnie. A balett nyitánya a koncertpódiumok repertoárján maradt fenn. Drámai, disszonáns akkordokkal indul; a kezdetes meglepő harmóniai fordulatai azonnal magukra vonják a figyelmet. Ez a lassú (Adagio) bevezetés az olümposzi méltóságot festi le, majd a zene átvált a száguldó (Allegro molto con brio) főtémába. A vonósok gyors, pergő nyolcadai egyes értelmezések szerint Prométheusz menekülését jelképezik az istenek haragja elől, miután végrehajtotta merész

tettét. Érdekesség, hogy a balett fináléjának témáját – a játékos, mégis nemes dallamot – Beethoven később az Eroica-szimfónia zárótételéhez is felhasználta. A Prométheusz teremtményei és a III. („Eroica”) szimfónia közötti kapcsolat kulcsa tehát egyetlen dallam, amely Beethoven számára a hősieség és az emberi teremtőerő szimbólumává vált. Beethoven anynyira hitt ebben a témában, hogy a szimfónia előtt írt zongoraművében, az Op. 35-ös Eroica-variációkban is ezt használta. A két kompozíció közötti ideológiai párhuzam: a balettben Prométheusz az a „titán”, aki ellopja a tüzet, ezzel tudást és civilizációt ad az emberiségnek, az Eroica pedig eredetileg Napóleonnak, a felvilágosult hősnek szólt. Mindkét mű tehát olyan ideális alakot ünnepel, aki az emberiséget a sötétségből a fényre vezeti.

Robert Schumann: d-moll hegedűverseny, WoO 23

Schumann (1810–1856) egyetlen **hegedűversenye** az egyik leprejteljesebb darab a zeneirodalomban. 1853 őszén, mindössze néhány hónappal a zeneszerző összeomlása előtt íródott a magyar hegedűművész, Joachim József számára. Két hét alatt készült el, egy olyan időszakban, amikor a zeneszerző már súlyos hallucinációkkal és mentális zavarokkal küzdött. Bár Schumann lelkesedett érte, halála után Brahms, Joachim és Clara Schumann úgy vélték, a mű a szerző elméjének hanyatlását tükrözi és ártana Schumann hírnevének, ezért elzárták a nyilvánosság elől. Joachim végrendeletében meghagyta, hogy a kézirat csak 100 évvel a szerző halála után, azaz 1956-ban publikálható.

A mű újrafelfedezése filmbe illő: 1933-ban Joachim dédunokahúgai (mindketten elismert hegedűművészek) egy spiritizista szeánszon vettek részt Londonban, ott kaptak üzenetet a „szellemvilágból”, amely a kézirat hollétére utalt. Elmondásuk szerint egy szellemtől kaptak üzenetet, aki „Robert Schumannként” azonosította magát, és kérte őket, hogy keressék meg és adják elő az ismeretlen hegedűversenyét. A nyomozás a Porosz Állami Könyvtárba vezetett, ahol valóban megtalálták a kéziratot. A náci Németország kultúrpolitikája azonnal lecsapott a lehetőségre: mivel Mendelssohn hegedűversenyét a szerző zsidó származása miatt betiltották, kapóra jött egy „árja” német alternatíva. A darabot 1937-ben, Georg Kulenkampff szólójával mutatták be Berlinben. A „szellemek üzenete” tehát politikai és családi drámák keresztüztüzeiben vált hallhatóvá.

A d-moll hegedűverseny sötét, szenvedélyes és technikailag rendkívül igényes mű. Lassú tétele egy éteri dallamra épül, amelyet Schumann állítása szerint Schubert és Mendelssohn szelleme diktált neki.

Jean Sibelius: V., Esz-dúr szimfónia, Op. 82

Sibelius (1865–1957), a finn mester **V. szimfóniája** a természet dicsérete és a belső egyensúly keresésének dokumentuma. Sibelius 1915-ben, 50. születésnapjára írta az első változatot, de elégedetlen volt vele, így éveken át dolgozott az átdolgozásán. A végleges, 1919-es verzióban az eredeti első két tételt zseniális módon egyetlen monumentális, organikus egységbe vonta össze. A tétel egy napsugaras, kürtökön megszólaló motívummal indul, amelyből fokozatosan bomlik ki az egész zenei szövet. A tempó szinte észrevehetetlenül gyorsul fel, míg nem a tétel végére a kezdeti pasztorális hangulat egy száguldó, táncos forgataggyá válik. Ez a zenei „metamorfózis” a szimfonikus irodalom egyik legbravúrosabb megoldása.

A mű legismertebb pillanata a zárótétel „hattyú-témája”. Sibelius naplójában örökölte meg azt az élményt, amikor tizenhat hattyút látott átrepülni a háza felett: „Uramisten, micsoda szépség!” Ezt a látomást ültette át a kürtök ringatózó, harangjáték-szerű motívumába. A szimfónia végén nem egy hagyományos csúcspont, nem egy folyamatos zenekari tutti-rész, hanem hat hatalmas, elszigetelt, egymástól nagy szünetekkel elválasztott rézfúvós akkord zárja le a művet. Ezek az ütések olyanok, mintha egy óriás sújtana a mindenség üllőjére. Az akkordok közötti generálpauzák (csendek) legalább annyira fontosak, mint maguk a hangok: a feszültség az utolsó pillanatig vibrál a levegőben. Ez a lezárás a kozmikus rend és a természet erejét hirdeti.

Szerkezeti szempontból a finálé valójában két fő motívum – a suhogó vonóskar és a „Hattyú-téma” – ellentétére és későbbi összefonódására épül: a tétel elején a vonósok rendkívül gyors, zizegő figurációi a szél zúgását vagy a természet ébredését idézik, ekkor lépnek be a kürtök azzal a híres, ingaszerű, egymást átfedő motívummal, amelyet Sibelius számára a vándorló hattyúk látványa ihletett. Ez a téma nem csupán egy dallam, hanem egy méltóságteljes, súlyos, mégis felemelő lüktetés, amely a mű végére mindent elsőprő himnusszá nemesedik.

Sibeliusnál a formai tökély és az elemi erő az, ami lenyűgözi a hallgatót. Az Esz-dúr szimfónia nem témák egymásutánja, hanem egy folyamatosan növekvő, lüktető organizmus.

Kelemen Barnabás Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas magyar hegedűművész. Pertis Pali cigányprímás unokája, Pertis Zsuzsa csembalóművész fia, Kokas Katalin Liszt Ferenc-díjas hegedű- és brácsaművész férje. Édesapja Kelemen Pál gordonkaművész, a Liszt Ferenc Kamarazenekar egyik alapító tagja. Tanulmányait 1984-ben, Baranyai Valériánál kezdte, majd öt év múlva felvételt nyert a Zeneakadémia kiemelt tehetségek tagozatára, Perényi Eszter osztályába. Diplomáját ugyanígy, 2001-ben szerezte meg. 2005-től a Liszt Ferenc Zeneakadémia tanára, és az amerikai bloomingtoni egyetem állandó vendégprofesszora. Rangos világversenyeken ért el kiemelkedő eredményeket, 1. díjas lett például 1999-ben a Nemzetközi Mozart Hegedűversenyen Salzburgban, illetve a 2002-es Indianapolisi Nemzetközi Hegedűversenyen, 2001-ben pedig a Brüsszeli Erzsébet Királyné Nemzetközi Hegedűverseny 3. díját nyerte el. Művészetét a legmagasabb szakmai és állami kitüntetésekkel ismerték el: Liszt Ferenc-, Kossuth-, Prima és Gramophone-díjakkal tüntették ki, a Magyar Köztársaság Lovagkeresztjének birtokosa. Repertoárja igen sokszínű: szóló és kamaradarabok mellett nagy hegedűversenyek a barokktól napjainkig. Nevéhez fűződik többek között Ligeti György, Alfred Schnittke, Kurtág György és egyéb modern szerzők műveinek magyarországi ill. ősbemutatója is. Lemezre vette Bartók összes hegedűre írt művét a Kocsis Zoltán gondozta sorozatban, melyek közül több album rangos nemzetközi elismerésben részesült: a Kocsissal készített, hegedű–zongora szonátákat és a Szólószonátát tartalmazó lemez 2013-ban Gramophone-díjas lett. A Vásáry Tamással Brahms hegedű–zongora szonátaiból készített felvétele elnyerte a francia Diapason magazin rangos elismerését, a Diapason d’Ort. Liszt összes hegedűre és zongorára írott művének felvételéért, melyet Bogányi Gergellyel készített, 2001-ben elnyerte a Liszt Ferenc Nemzetközi Lemez-Nagydíjat. Összesen 17 szólólemeze és egy, Mozart összes hegedűversenyének élő előadását tartalmazó, dupla korongos DVD-kiadványa jelent meg, kvartettjével pedig három albumot készített. Kelemen Barnabás jelenleg a Magyar Államtól kölcsönkapott, 1742-ben készült „Ex Kovács Dénes” Guarneri del Gesù hegedűn játszik. Kokas Katalinnal együtt alapítója és művészeti vezetője a Fesztivál Akadémia Budapest kamarazenei fesztiválnak, melyen olyan művészek lépnek fel rendszeresen, mint Vilde Frang, Maxim Rysanov, Shlomo Mintz vagy Joshua Bell, és 2010-től 8 éven át vezette az általa alapított, fényes nemzetközi karriert befutó Kelemen Kvartettet.